

provincie **HOLLAND**
ZUID

DCMR MILIEUDIENST RIJNSMOND
PROCESINDUSTRIE

CONTACTPERSOON
W. BEEN
DOORKIESNUMMER
010 - 246 82 84

DCMR MILIEUDIENST RIJNSMOND
's-GRAVENLANDSEWEG 565
3100 AV SCHIEDAM

TELEFOON
010 - 246 80 00
FAX
010 - 246 82 83

	Commissie voor de milieu-effectrapportage
datum: 1	20 APR. 2001
nummer	
best. nr	1036-75
kopie naar: P:	me

Commissie voor de Milieueffectrapportage
Postbus 2345
3500 GH UTRECHT

DCMR MILIEUDIENST RIJNSMOND	ONS KENMERK	UW KENMERK	BIJLAGEN	DATUM
's-GRAVENLANDSEWEG 565 3100 AV SCHIEDAM	DWM 2000/11318	-	-	19 april 2001

ONDERWERP

vergunningaanvragen van Rotterdam Energy Company Ltd. (RECL) voor het oprichten en in werking hebben van een aardgasgestookte warmte/krachtcentrale met een capaciteit van 800 MWe aan de Petroleumweg 30 te Rotterdam (Pernis).

Ingevolge de Algemene Wet bestuursrecht zend ik u namens Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland en Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland de ontwerp-beschikkingen ingevolge de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren alsmede een kennisgeving met betrekking tot bovengenoemde inrichting.

Ik stel u in de gelegenheid te reageren op de ontwerp-beschikkingen binnen de in de bijgevoegde kennisgeving gestelde termijn. Ik wijs u erop dat uw reactie op de ontwerp-beschikking ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren dient te worden gericht aan de waterkwaliteitsbeheerder, doch te worden gezonden aan de Directie Water en Milieu.

De directeur Directie Water en Milieu,

Voor deze,

Mw. mr. J.M. Grasveld-Beijnen
Hoofd bureau Coördinatie Vergunningen en Milieueffectrapportage

Tram 1 en 9 en
bus 65 en 88 stoppen
bij het provinciehuis.
Vanaf station Den Haag CS
is het tien minuten lopen.
De parkeerruimte voor
auto's is beperkt.

GEDEPUTEERDE STATEN

provincie **HOLLAND**
ZUID

ONWERPBESLUIT

DCMR MILIEUDIENST RIJNMOND
Procesindustrie

CONTACTPERSOON

W. Been

DOORKIESNUMMER

010 - 246 82 84

DCMR MILIEUDIENST RIJNMOND
's-Gravelandseweg 565
Postbus 843
3100 AV Schiedam

TELEFOON

010 - 246 80 00

FAX

010 - 246 82 83

ONS KENMERK
272400

UW KENMERK

BIJLAGEN

DATUM

BESLUIT van het College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland.

Onderwerp aanvraag

Op 2 oktober 2000 hebben wij een aanvraag ingevolge de Wet milieubeheer ontvangen van Rotterdam Energy Company Ltd. (RECL) voor het oprichten en in werking hebben van een aardgasgestookte warmte/krachtcentrale met een capaciteit van 800 MW, aan de Petroleumweg 30 te Rotterdam, kadastraal bekend gemeente Rotterdam (Pernis), sectie A, nummer 978.

De aanvraag heeft betrekking op categorie 1.3, sub a en b en categorie 20.1, sub a.4° van bijlage 1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

Procedure

De activiteit waarvoor vergunning wordt gevraagd, valt onder categorie 22.2 van onderdeel C van het Besluit milieu-effectrapportage 1994. Daarom is een Milieu-effectrapport opgesteld.

Met de aanvraag om vergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn tevens aanvragen om vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en de Wet op de waterhuishouding ingediend. De aanvraagprocedures zijn gecoördineerd behandeld en de besluiten zijn inhoudelijk op elkaar afgestemd. Vergunningaanvragen en Milieu-effectrapport zijn gelijktijdig ingediend.

Tevens zal initiatiefnemer een bouwvergunning aanvragen bij Burgemeester en Wethouders van Rotterdam. De bouwvergunning wordt niet eerder van kracht dan dat op de aanvraag om de milieuvergunning is beschikt.

Als adviseurs zijn bij de procedure betrokken:

- de Commissie voor de milieu-effectrapportage;
- de inspecteur van de Inspectie Milieuhygiëne Zuid-West;
- Burgemeester en Wethouders van Rotterdam.

De DCMR is goed bereikbaar met het
openbaar vervoer

Als betrokken bestuursorgaan is bij de procedure ingeschakeld de waterkwaliteitsbeheerder, Rijkswaterstaat, Directie Zuid-Holland.

De gemeenten die gelegen zijn binnen 10 km van de plaats van de inrichting, zijn bij de totstandkoming van de beschikking betrokken.

Algemeen toetsingskader

Bij de beslissing op de aanvraag van RECL hebben wij het volgende betrokken:

- de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarop 'invloed' kan uitoefenen;
- de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken;
- de met betrekking tot de inrichting en het gebied waarin de inrichting ligt, redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn voor de bescherming van het milieu;
- de voor het einde van de in artikel 3:24 van de Algemene wet bestuursrecht bedoelde termijn overeenkomstig de artikelen 3:23, 3:24 en 3:25 van die wet ingebrachte adviezen en bedenkingen en de overeenkomstig artikel 8.31 van de Wet milieubeheer ingebrachte adviezen;
- de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen dan wel te beperken;
- de informatie zoals verstrekt in het Milieu-effectrapport;
- het nationale en het provinciale milieubeleidsplan.

Overwegingen naar aanleiding van de milieu-effectrapportage

Voorafgaand aan het opstellen van het MER heeft RECL een keuze gemaakt voor een locatie op het terrein van Nerefco Pernis. In paragraaf 2.4.6 van het MER wordt deze keuze beargumenteerd. De locatie Nerefco Pernis biedt de meeste kansen op de afname van de bijproducten stoom en warm water (stadsverwarming), waardoor in de toekomst een hoog rendement kan worden verkregen. Op grond van de argumentatie stemmen wij ermee in dat RECL geen alternatieven voor de locatie heeft ontwikkeld.

Het behalen van een zo hoog mogelijk energetisch rendement bij de opwekking van elektriciteit, door een toenemende afzet van stoom aan de nabijgelegen (petro)chemische industrie en toekomstige warm waterlevering ten behoeve van stadsverwarming, is het belangrijkste onderwerp van het MER. In het MER wordt uiteengezet dat er nog geen zekerheid is ten aanzien van de maximale afzet van stoom (aan Shell) en de levering van warm water ten behoeve van stadsverwarming. In tabel 4.1.1 is een totaal rendement van 58% opgenomen voor de situatie waarin de centrale aanvangt (minimale stoomlevering/geen stadsverwarming) en 78% voor een energetisch optimale situatie (maximale stoomlevering/stadsverwarming). De voorgenomen activiteit wordt zodanig flexibel ontworpen dat na het opstarten van de centrale aan een toekomstige verdere vraag naar stoom en warm water kan worden voldaan.

Uitvoeringsvarianten

In het MER zijn bij het uitwerken van het meest milieuvriendelijke alternatief de volgende varianten vastgesteld.

- Verdere emissiereductie van stikstofoxiden van 45g/GJ tot 20 g/GJ door toepassing van selectieve katalytische reductie (SCR). In het MER wordt aangetoond dat dit momenteel niet kosteneffectief is. Wel zal de centrale zo worden ontworpen dat het inbouwen van een SCR op een later tijdstip mogelijk is als de omstandigheden veranderen.
- Verdere geluidsreductie door toepassing van een turbinehal.
In het MER wordt aangetoond dat het effect hiervan minimaal is tegen hoge extra kosten.
- Luchtkoeling in plaats van "natte" hybride koeltorens, waardoor geen lozing op het oppervlaktewater nodig is. Het MER toont aan dat de extra kosten en het hogere energieverbruik niet opwegen tegen de (geringe) thermische lozing op het oppervlaktewater.

Wij stemmen derhalve in met het voorstel van RECL om het meest milieuvriendelijke alternatief niet uit te voeren.

Het milieu-effect

In het MER is de invloed van de centrale op het studiegebied weergegeven. Door middel van geluids- en emissieverspreidingsberekeningen kan de 'extra' milieubelasting van de te ondernemen activiteit worden vastgesteld. De 'extra' milieubelasting van de centrale is op deze wijze bepaald, waarna zij is getoetst aan bestaande norm- en grenswaarden en vergeleken met de reeds bestaande c.q. vergunde milieubelasting. Uit deze vergelijking zijn geen knelpunten naar voren gekomen.

Evaluatie van het MER

MER-evaluatie is wettelijk verplicht op grond van artikel 7.39 van de Wet milieubeheer. Binnen de provincie Zuid-Holland wordt het principe van selectieve MER-evaluatie toegepast. Dit houdt in dat een MER enkel wordt geëvalueerd als dit een meerwaarde oplevert. Deze meerwaarde kan worden uitgedrukt in de functies die de evaluatie kan vervullen.

MER-evaluatie kan drie functies vervullen: controlefunctie, kennisfunctie en communicatiefunctie.

De controlefunctie heeft tot doel na te gaan of de werkelijke milieu-effecten overeenstemmen met de voorspelde effecten in het MER. Indien de werkelijke effecten groter zijn dan voorspeld, zullen aanvullende maatregelen moeten worden getroffen. In de vergunningsvoorschriften zijn diverse voorschriften opgenomen ten aanzien van de monitoring van emissies en immissies. De controlefunctie van evaluatie wordt hier volledig ingevuld door de reguliere handhaving van de vergunning. Hierdoor levert MER-evaluatie geen meerwaarde op in termen van de controlefunctie.

De kennisfunctie heeft tot doel inzicht te krijgen in de in het MER gesignaleerde leemten in kennis en te leren van de toepassing van nieuwe technieken.

De gesignaleerde leemten in kennis hebben betrekking op:

- de toekomstige afzet van stoom en warm water;
- de invloed van grote bouwwerken op de verspreiding van stikstofoxiden die door RECL worden geëmitteerd;
- de termijn waarbinnen en de wijze waarop het systeem van NO_x-emissiehandel zal worden uitgevoerd.

Aan het merendeel van de gesignaleerde leemten in kennis wordt vanuit het reguliere vergunnings- en handhavingsproces in de vorm van vergunningsvoorschriften reeds aandacht besteed. Er bestaat geen noodzaak om op dit punt een aanvullende MER-evaluatie te laten plaatsvinden.

Ook vanuit het oogpunt van communicatie wordt van MER-evaluatie in deze procedure geen extra inzet noodzakelijk geacht.

Gezien het vorenstaande levert een MER-evaluatie bij deze uitbreiding geen meerwaarde op en behoeft om deze reden niet te worden uitgevoerd.

Overwegingen naar aanleiding van de aanvraag

Bedrijfsinterne milieuzorg

In het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP) is opgenomen dat de grotere bedrijven vanaf 1995 moeten beschikken over een functionerend en aan hun situatie aangepast milieuzorgsysteem.

De doelstelling van het NMP is onder meer dat door invoering van een bedrijfsintern milieuzorgsysteem, de verantwoordelijkheid voor de invulling en naleving van de vergunningsvoorschriften primair komt te liggen bij de vergunninghouder. Die moet immers in staat worden geacht de in de voorschriften opgenomen doelstellingen op een verantwoorde wijze, zowel vanuit milieuhygiënisch alsook vanuit bedrijfseconomisch perspectief, te realiseren.

RECL heeft aangegeven een milieuzorgsysteem te zullen opstellen conform ISO14000, uitgaande van het door de moedermaatschappij InterGen opgestelde milieuzorgsysteem.

Milieurapportages

De Nederlandse regering heeft met het Besluit milieoverslaglegging van 17 november 1998 aangegeven welke bedrijven in Nederland wettelijk verplicht zijn om twee milieoverslagen te maken, te weten een publieksverslag en een overheidsverslag.

RECL behoort tot de bedrijven die beide verslagen moeten maken.

Energie/CO₂

In de aanvraag en het MER is vastgelegd dat het totale energetische rendement van de centrale kan variëren tussen 55% en 78%, afhankelijk van de mate waarin stoom kan worden afgezet naar nabijgelegen bedrijven en warm water in de toekomst kan worden geleverd ten behoeve van stadsverwarming.

De centrale zal naar verwachting starten met een minimale stoomlevering aan Shell en een bijbehorend rendement van 58%. Ons beleid is erop gericht om het totale energetische rendement van de centrale zo hoog mogelijk te maken door een optimale warmte-integratie met de omgeving zo veel mogelijk te stimuleren. Momenteel is het niet mogelijk om dit af te dwingen. In voorschrift 6.1 is een jaarlijkse rapportage opgenomen ten aanzien van de inspanningen en resultaten van RECL met betrekking tot een verdere warmteintegratie, het energieverbruik en energiebesparende maatregelen.

Luchtverontreiniging

Ter beperking van de uitworp van NO_x worden bij de gasturbineverbrandingskamers zogenaamde "droge" technieken toegepast, waarmee door de leverancier een waarde van 45 g/GJ bij vollast wordt gegarandeerd. Deze waarde, die aanzienlijk lager is dan de in het Bees-A gestelde limiet van 65 g/GJ, is vastgelegd in voorschrift 3.1. Uitgaande van 45g/GJ, bedraagt de maximale jaargemiddelde bijdrage aan de immissieconcentraties op leefniveau $0,6\mu\text{g}/\text{m}^3$.

Dit is circa 1% van het heersende achtergrondniveau en leidt niet tot overschrijding van de huidige normering. De uitworp van NO_x zal worden bewaakt door middel van een continue meting in beide schoorstenen. Naar verwachting zal de uitworp in de praktijk lager zijn dan 45g/GJ. Zoals hiervoor is aangegeven, wordt in het ontwerp rekening gehouden met toekomstige implementatie van SCR. De toepassing hiervan hangt onder meer af van de ontwikkeling van een systeem van kostenverevening binnen de doelgroep energiebedrijven om de NO_x taakstellingen voor 2005 en 2010 uit het NMP3 te realiseren.

Extern veiligheidsrisico

Er is binnen de inrichting slechts een beperkte hoeveelheid gevaarlijke stoffen aanwezig, waardoor de inrichting niet valt onder het BRZO1999. In figuur 5.1 van de vergunningaanvraag worden de effectcontouren voor het individuele risico van de ongevalsscenario's weergegeven. Deze beperken zich vrijwel geheel tot het terrein van de inrichting. Mogelijke schade door ongevallen is berekend tot maximaal 75 meter van het terrein.

Geluid

Bij de vergunningaanvraag is een akoestisch rapport gevoegd, dat de verwachte geluidsuitstraling van de inrichting naar de omgeving beschrijft. Het bedrijf zal worden gevestigd op het industrieterrein Pernis.

De meest nabijgelegen woningen bevinden zich in Vlaardingen, op een afstand van circa 1.100 meter van de inrichting.

Rond de industrieterreinen Botlek en Pernis is op grond van de Wet geluidhinder een geluidszone vastgelegd, waarbuiten de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan.

Op grond van de Wet milieubeheer wordt bij vergunningverlening de geluidszone en de geluidsbelasting in het woongebied bewaakt. Voor het industrieterrein Pernis hanteert de DCMR Milieudienst Rijnmond hiertoe het zonebeheersysteem "Informatiesysteem Industrielawaai" (SI2). In dit systeem zijn de bijdragen van de akoestisch relevante bedrijven op het industrieterrein aan het geluid op zogenoemde "zonebewakingspunten" geadministreerd. Per bedrijf is ten behoeve van de zonebewaking een maximum aan de geluidsbijdrage gesteld.

De geluidsbelasting van RECL is in dit kader berekend ter plaatse van een aantal relevante zonebewakingspunten (ZIP-punten). De berekende waarden zijn getoetst aan de maximale geluidsbijdrage voor het bedrijf en voldoen aan de eisen. Hiermee voldoet het bedrijf aan de gestelde randvoorwaarden in het kader van de zonebewaking.

De geluidsuitstraling van de inrichting is tevens getoetst aan de stand der techniek en het ALARA-beginsel. Hierbij zijn de verwachte bronsterktes en de daarbij voorgestelde geluidreducerende maatregelen beschouwd. De aangevraagde bedrijfssituatie voldoet aan de hiervoor te stellen eisen. Zoals bovenstaand onder Uitvoeringsvarianten beschreven, zijn de in het geluidsrapport en het MER beschreven varianten doorstroomkoeling, een turbinehal overwogen en concluderen wij dat het uitvoeren van één van deze varianten niet redelijkerwijs te vergen is.

Voor het vastleggen van de akoestische situatie zijn normwaarden opgenomen ter plaatse van drie relevante zonebewakingspunten. Hiermee is de geluidsuitstraling van de aangevraagde bedrijfssituatie vergund.

De berekende maximale geluidsniveaus tengevolge van de inrichting (afblazen van stoomveiligheids) bij de dichtstbijzijnde woningen zijn getoetst aan de grenswaarden uit de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening en voldoen aan de eisen. Als normwaarden zijn de (in het geluidsrapport) berekende maximale geluidsniveaus ± 5 dB op de drie relevante ZIP's opgenomen.

De equivalente geluidsniveaus tengevolge van de in het geluidsrapport omschreven bijzondere bedrijfsomstandigheden zijn separaat vergund conform de in het geluidsrapport berekende waarden. Hierbij zijn middelvoorschriften opgenomen betreffende het maximum aantal, het melden en het registreren van de bijzondere bedrijfsomstandigheden, zodat het incidentele karakter van deze bedrijfsomstandigheden (na een opstartperiode van maximaal 2 jaar) gewaarborgd is en gehandhaafd kan worden.

Samenvatting ingekomen adviezen en opmerkingen op de aanvraag en/of milieueffectrapportage

De commissie voor de milieueffectrapportage.

Het Milieueffectrapport van RECL hebben wij voor beoordeling aangeboden aan de Commissie voor de milieueffectrapportage. De Commissie heeft ons haar toetsingsadvies verstrekt en zij is van oordeel dat het MER voldoende informatie biedt om het milieubelang een volwaardige rol te laten spelen bij de besluiten over de Wm- en WVO-vergunning.

Conclusie

Gelet op vorenstaande overwegingen bestaat er voor ons geen aanleiding de gevraagde vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te weigeren. De aanvraag met de bijbehorende stukken en het ontwerpbesluit hebben ter inzage gelegen. De ontvangen adviezen en bedenkingen zijn niet dusdanig dat zij het verlenen van de gevraagde vergunning in de weg staan.

Aan de beschikking hebben wij de volgende voorschriften verbonden die nodig zijn voor de bescherming van het milieu en die de grootst mogelijke bescherming bieden tegen de nadelige gevolgen voor het milieu.

ONS KENMERK

272400

PAGINA 7/27

INHOUDSOPGAVE

1.	ALGEMEEN	8
2.	MILIEUZORGSYSTEEM	9
3.	EMISSIES	10
4.	GELUID	11
5.	ENERGIE.....	13
6.	BODEM	14
7.	ALGEMENE PROCESBEWAKING	16
8.	SYSTEMEN EN TOEBEHOREN	17
9.	GASDRUKREGEL-EN MEETSTATIONS	18
10.	FLESSEN EN TRANSPORTRESERVOIRS	19
11.	TERREINEN EN WEGEN	20
12.	OPSLAGTANKS EN TANKPUTTEN	21
13.	ELEKTRISCHE INSTALLATIES	22
14.	MELDINGEN.....	23
15.	BRANDVEILIGHEID	24

1. ALGEMEEN

- 1.1 De inrichting mag alleen in werking zijn overeenkomstig de beschrijving in de aanvraag en de hierna volgende voorschriften.
Daar waar de beschrijving in de aanvraag en de voorschriften met elkaar in strijd zijn, zijn de voorschriften bepalend.
Emissies van schadelijke of verontreinigende stoffen naar de lucht en/of bodem, en emissies van geluid die niet in de aanvraag of de voorschriften zijn vermeld, zijn verboden

2. MILIEUZORGSYSTEEM

2.1 Alle installaties en voorzieningen moeten, voor zover dit voor het vermijden van nadelige gevolgen voor het milieu van belang is, steeds in goede staat verkeren en naar behoren functioneren.

De wijze waarop dit gewaarborgd wordt moet zijn vastgelegd in een daartoe ontwikkeld milieuzorgsysteem.

2.2 Alle werkzaamheden die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben mogen uitsluitend worden verricht door daartoe opgeleid en terzake kundig personeel volgens daartoe door de verantwoordelijke bedrijfsleiding verstrekte werkinstructies, procedures en voorschriften (onder andere opstart- en stopprocedures).

Voor werkzaamheden in situaties waarin die procedures, voorschriften en werkinstructies niet voorzien of waarbij daarvan moet worden afgeweken, dient uitdrukkelijk toestemming te worden verleend door de verantwoordelijke bedrijfsleiding.

In verband hiermee dienen procedures en werkwijzen aanwezig te zijn aangaande trainingen en opleidingen van het binnen de inrichting werkzame personeel.

Deze procedures en werkwijzen dienen ten minste de volgende aandachtsvelden te omvatten:

- training en begeleiding van werknemers;
- introductie en instructie van nieuw personeel;
- voorlichting en bijscholing;
- managementopleiding.

3. EMISSIES

- 3.1 De emissies uit de onderhavige (delen van de) inrichting mogen de waarden uit onderstaande tabellen niet overschrijden.

CO	16 g/GJ	81 (171 ¹)kg/uur	704 t/jaar
NO _x	45 g/GJ**	226 (433 ¹)kg/uur	1981 t/jaar
CxHy	5 g/GJ	22 (66 ¹)kg/uur	220 t/jaar

* in geval van incidentele storingen in de gasturbines.

** bij vollast

- 3.2 De uitwerp van NO_x en CO vanuit de schoorstenen van de afgassenketels moet continue worden gemeten en geregistreerd; de gegevens die voor het bepalen van de emissie van verontreinigende stoffen naar de buitenlucht van belang zijn, moeten eveneens worden geregistreerd; ten behoeve van controlemetingen moeten de schoorstenen zijn voorzien van goed bereikbare meetaansluitingen; het ontwerp van de continue meetsystemen en de meetaansluitingen voor incidentele metingen alsmede de wijze van meten en berekenen van de uitwerp moet uiterlijk 6 maanden voor de bouw van de schoorstenen ter goedkeuring zijn aangeboden aan de directeur van de DCMR.
- 3.3 Indien tengevolge van een storing of anderszins de emissie boven de in deze vergunning genoemde maxima komt, moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen om de overschrijding teniet te doen.

4. GELUID

- 4.1 Het equivalente geluidsniveau (L_{Aeq}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten in de representatieve bedrijfssituatie, mag ter plaatse van de hierna genoemde locaties niet meer bedragen dan de aangegeven waarden.

Locatie *)	Beoordelings- hoogte h_o (m)	Equivalente geluidsniveau L_{Aeq} in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Vlaardingen-Midden (ZIP 7)	5	37.9	37.9	37.9
Pernis-West (ZIP 11)	5	28.2	28.2	28.2
Hoogvliet-Oost (ZIP 12)	5	29.6	29.6	29.6

*) De immissiepunten komen overeen met de zonebewakingspunten, die gehanteerd worden in het zonebeheersysteem "Informatiesysteem Industrielawaai" (SI2).

- 4.2 Het maximale geluidsniveau (L_{max}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten in de representatieve bedrijfssituatie, mag ter plaatse van de hierna genoemde locaties niet meer bedragen dan de aangegeven waarden.

Locatie *)	Beoordelings- hoogte h_o (m)	Maximale geluidsniveau L_{max} in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Vlaardingen-Midden (ZIP 7)	5	50	50	50
Pernis-West (ZIP 11)	5	42	42	42
Hoogvliet-Oost (ZIP 12)	5	41	41	41

*) De immissiepunten komen overeen met de zonebewakingspunten, die gehanteerd worden in het zonebeheersysteem "Informatiesysteem Industrielawaai" (SI2).

- 4.3 In afwijking van het gestelde in voorschrift 4.1 mag het equivalente geluidsniveau (L_{Aeq}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten tijdens de bijzondere bedrijfsomstandigheden ter plaatse van de hierna genoemde locaties niet meer bedragen dan de aangegeven waarden.

Locatie *)	Beoor- delings- hoogte h_v (m)	Equivalente geluidsniveau L_{Aeq} in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Vlaardingen-Midden (ZIP 7)	5	45	45	45
Pernis-West (ZIP 11)	5	37	37	37
Hoogvliet-Oost (ZIP 12)	5	36	36	36

*) De immissiepunten komen overeen met de zonebewakingspunten, die gehanteerd worden in het zonebeheersysteem "Informatiesysteem Industrielawaai" (SI2).

- 4.4 De in het voorschrift 4.3 bedoelde bijzondere bedrijfsomstandigheden betreffen het bypassbedrijf en het afblazen van stoomveiligheden, zoals omschreven in het bij de aanvraag gevoegde geluidrapport. Deze bijzondere bedrijfsomstandigheden mogen vanaf 2 jaar na inbedrijfstelling van de inrichting ieder niet meer dan 12 keer per jaar voorkomen.
- 4.5 De in de voorschriften 4.3 en 4.4 bedoelde bijzondere bedrijfsomstandigheden dienen, voor zover deze bedrijfsomstandigheden te voorzien zijn, minimaal 24 uur voor aanvang aan de Centrale Meldkamer van de DCMR Milieudienst Rijnmond gemeld te worden. Indien de bijzondere bedrijfsomstandigheden niet te voorzien zijn, dienen zij maximaal 1 uur na aanvang aan de Centrale Meldkamer van de DCMR Milieudienst Rijnmond gemeld te worden. De vergunninghouder is verder verplicht in een logboek datum, tijdstip en aard te registreren van de optredende bijzondere bedrijfsomstandigheden.
- 4.6 Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai, ICG rapport IL-HR-13-01, met uitzondering van de luchtdemping. Voor de regio Rijnmond moet de luchtdemping met de door TNO vastgestelde absorptiecoëfficiënten worden berekend.
- 4.7 Binnen negen maanden na inbedrijfstelling van de inrichting moet aan het bevoegd gezag een rapport ter goedkeuring worden gezonden. In dit rapport moet door middel van berekeningen of metingen worden aangetoond dat aan de voorschriften in dit hoofdstuk wordt voldaan.

5. ENERGIE

5.1 Jaarlijks dient voor 1 april over het voorgaande jaar aan de directeur van de DCMR , bij voorkeur via het milieujaarverslag, gerapporteerd te worden over:

- de inspanningen en resultaten om de afzet van warmte (stoom en warm water) te vergroten;
- de afgevoerde hoeveelheden stoom en warm water;
- het elektrisch rendement en het totale energetisch rendement.

6. BODEM

- 6.1. Voor de aanvang van de bouwactiviteiten dient voor de inrichting een nulsituatie-onderzoek te zijn uitgevoerd, waarbij de bodem (grond en grondwater) van de inrichting is onderzocht. Dit onderzoek kan zich beperken tot de delen van de inrichting waarvan het redelijkerwijs niet is uitgesloten dat zich daar na het van kracht worden van de vergunning bodemverontreiniging kan voordoen dan wel de delen van de inrichting waarvan het niet is uitgesloten dat daar in het verleden met verontreinigende stoffen is gewerkt. Het onderzoek dient ten minste te voldoen aan de eisen van de Nederlandse norm NEN5740, "Bodem, onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek" of het "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek, SDU, Den Haag, oktober 1993 ISBN 90-120-81181". Omtrent het aantal en de plaats van de peilbuizen, de toe te passen analysemethode en de te bepalen parameters kunnen door de directeur nadere eisen worden gesteld.
- 6.2. Voorafgaand aan de uitvoering van een nulsituatieonderzoek dient de opzet te worden opgestuurd aan de directeur van de DCMR. Binnen vier weken na overlegging van deze onderzoeksopzet kan door de directeur worden meegedeeld dat wij voornemens zijn over te gaan tot het stellen van nadere eisen omtrent het aantal en de plaats van de peilbuizen, de te nemen bodemmonsters, de toe te passen analysemethode en de te bepalen parameters. De resultaten van het bodemonderzoek dienen binnen zes maanden (of meer bij afstemming in verband met de BSB-operatie) na het van kracht worden van de vergunning te worden gezonden aan de directeur van de DCMR.
- 6.3. Indien op grond van enig voorschrift, verbonden aan een beschikking, voorzieningen dienen te worden getroffen welke een uit te voeren nulsituatie-onderzoek zouden kunnen belemmeren of onmogelijk maken, moet het onderzoek worden verricht voordat de betreffende voorzieningen zijn getroffen.
- 6.4. Voor de aanvang van de bouwactiviteiten moet door vergunninghouder aan de directeur van de DCMR een rapportage over een analyse van de bodemrisico's binnen de inrichting worden overgelegd; daarbij moet tevens een plan van aanpak voor de volgens die bodemrisico-analyse noodzakelijke maatregelen en voorzieningen aan de directeur van de DCMR ter goedkeuring worden overgelegd. De bodemrisico-analyse en het vaststellen van de noodzakelijke maatregelen en voorzieningen dienen te geschieden conform het Beslismodel Bodembescherming Bedrijfsterreinen (BBB) en de Nederlandse Richtlijnen Bodembescherming Bedrijfsmatige activiteiten (NRB). Indien voor het toepassen van monitoring wordt gekozen dient dit te worden uitgevoerd overeenkomstig de Nederlandse Richtlijn Monitoring Bodemkwaliteit Bedrijfsmatige activiteiten.

De directeur van de DCMR kan ten aanzien van de noodzakelijke maatregelen, voorzieningen, monitoring en het plan van aanpak nadere eisen stellen.

- 6.5. Indien vanwege het in werking zijn van de inrichting, anders dan ten gevolge van een ongewoon voorval in de zin van artikel 17.1 van de Wet milieubeheer verontreinigende stoffen op of in de bodem dreigen te geraken, geraken of zijn geraakt, moet(en):
- a. dit terstond worden gemeld aan de CMRK;
 - b. al het nodige worden ondernomen om verdere verontreiniging te voorkomen, verspreiding van de verontreiniging te beperken en de onstane verontreiniging ongedaan te maken;
 - c. gegevens verstrekt worden aan de directeur over de aard, de mate en de omvang van de verontreiniging en de wijze van saneren;
 - d. eventuele tanks en/of andere objecten (zoals bijvoorbeeld leidingen, buizen en kabels), die met de verontreinigende stoffen in aanraking zijn geweest, worden gecontroleerd op aantasting en, indien nodig, worden hersteld of vervangen;
- 6.6. Bij beëindiging van de bedrijfsactiviteiten waarvoor de vergunning is verleend, moet het nulsituatieonderzoek worden herhaald door het nemen van grond- en/of grondwatermonsters (eindsituatieonderzoek). Een uitgewerkt voorstel voor het eindsituatieonderzoek moet ten minste één maand voordat de activiteiten worden beëindigd aan de directeur van de DCMR worden gezonden.
- Ten aanzien van de uitvoering van het onderzoek kunnen door de directeur binnen één maand na ontvangst van het onderzoeksvoorstel nadere eisen worden gesteld ten aanzien van het aantal monsters en de plaats waarop deze moeten worden genomen, alsmede ten aanzien van de parameters, waarop deze moeten worden geanalyseerd.
- Monsterneming moet direct na het beëindigen van de activiteiten plaatsvinden.
- De resultaten van het onderzoek moeten binnen vier maanden na uitvoering van het bodemonderzoek aan de directeur van de DCMR zijn gezonden.
- 6.7. De voorschriften 6.5 en 6.6 blijven nog gedurende 12 maanden nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren van kracht.
- 6.8. Opslagtanks en apparatuur waarbij lekkage van stoffen kan optreden, moeten zijn opgesteld op een vloeistofdichte vloer die op afschot is gelegd of moeten zijn geplaatst in een vloeistofdichte bak. Gelekte vloeistof moet worden verzameld.

7. ALGEMENE PROCESBEWAKING

- 7.1 In de controlekamer moet een duidelijke instructie voor het bedienend personeel aanwezig zijn, waarin voor de volgende gevallen de te volgen handelwijze is aangegeven:
- a. het opstarten van de installatie;
 - b. het in bedrijf zijn van de installatie;
 - c. het stoppen van de installatie;
 - d. storingen en/of noodsituaties in de betreffende installatie of in een andere installatie, die een effect kunnen hebben op de betreffende installatie;
 - e. het gebruik van de geautomatiseerde procesbesturing.
- Deze instructie moet bij het bedienend personeel bekend zijn.

8. SYSTEMEN EN TOEBEHOREN

8.1 Systemen en toebehoren die op grond van de "Regels voor aanwijzing van systemen voor keuring in proces- en opslaginstallaties" (DCMR, februari 1990) zijn aangewezen voor keuring, moeten zijn ontworpen, vervaardigd en gekeurd volgens de "Regels voor toestellen onder druk", vigerend tijdens het vervaardigen van deze systemen. Bedoelde systemen moeten door de Dienst voor het Stoomwezen op ontwerp zijn beoordeeld en onder toezicht van deze dienst of een door deze dienst aangewezen of aanvaarde andere instantie zijn vervaardigd en zijn goedgekeurd.

Alvorens een systeem in bedrijf wordt genomen, moet dit door de Dienst voor het Stoomwezen aan een nader onderzoek zijn onderworpen en zijn goedgekeurd.

8.2 Drukvaten en pijpleidingen alsmede het toebehoren die niet onder voorgaand voorschrift vallen, maar die door de Dienst voor het Stoomwezen op grond van het ontwerp-drukhoudersbesluit artikel 24 en 105 zijn geklassificeerd als gevaarlijke werktuigen, moeten (eveneens) zijn ontworpen, vervaardigd en gekeurd volgens de "Regels voor toestellen onder druk", vigerend tijdens de vervaardiging van de drukvaten en pijpleidingen.

Deze drukvaten en pijpleidingen moeten door de Dienst voor het Stoomwezen op ontwerp zijn beoordeeld en onder toezicht van deze dienst of een door deze dienst aangewezen of aanvaarde andere instantie zijn vervaardigd en zijn goedgekeurd.

Alvorens een drukvat of een pijpleiding in bedrijf wordt genomen, moet deze door de Dienst voor het Stoomwezen aan een nader onderzoek zijn onderworpen en zijn goedgekeurd.

9. **GASDRUKREGEL-EN MEETSTATIONS**

- 9.1 Gasdrukregel- en meetstations (ontwerp, onderhoud, etc.) moeten voldoen aan NEN 1059 "Eisen voor gasdrukregel- en meetstations met een inlaatdruk lager dan 100 bar" (jaar van uitgave 1994). In tegenstelling tot het gestelde in de norm gelden de eisen van de norm ook voor de stations genoemd op blz. 3 van de norm onder b) (stations die een integrerend deel uitmaken van een industriële installatie) en c) (gasdrukregel- en meetapparatuur die bij een of meer gasverbruiksinstallaties behoren).

10. FLESSEN EN TRANSPORTRESERVOIRS

- 10.1 Flessen en transportreservoirs (waaronder de waterstofopslagvaten) moeten zijn voorzien van een door de Dienst voor het Stoomwezen erkend keurmerk waaruit blijkt dat deze zijn gekeurd dan wel tijdig zijn herkeurd.
- 10.2 Flessen en transportreservoirs mogen slechts zijn gevuld met het gas waarvan de naam in de fles is gestempeld of op de stempelplaat van het transportreservoir is ingeslagen.
- 10.3 De opslag en het gebruik van flessen en transportreservoirs moeten op deskundige wijze geschieden, overeenkomstig de aanwijzingen van de ISZW, neergelegd in één of meer van de volgende publicatiebladen:
- "Aanwijzingen voor opslag, vervoer, opstelling en gebruik van acetyleenflessen" (P 7, zevende druk);
 - Batterijen, acetyleenflessen en zuurstofflessen: Inrichten, opstellen en gebruik" (P 14, vierde druk);
 - Batterij propaanflessen; inrichting, opstelling en gebruik" (P 68, tweede druk).
- 10.4 Bij constatering van beschadiging en/of lekkage van flessen en/of transportreservoirs moeten terstond maatregelen worden genomen om het gevaar op te heffen.

11. TERREINEN EN WEGEN

- 11.1 De inrichting moet van een zodanig wegennet zijn voorzien dat elke installatie en elk gebouw via ten minste twee onafhankelijke toegangswegen bereikbaar is voor alle gebruikelijke voertuigen die in geval van nood toegang tot de inrichting moeten hebben. De plaatsen waar tijdelijke blokkering optreedt, bijvoorbeeld ten gevolge van herstelwerkzaamheden, moeten bij de portier en de bedrijfsbrandweer bekend zijn.
- 11.2 Het terrein van de inrichting moet, uitgezonderd de noodzakelijke toegangen, zijn afgesloten door een omheining van ten minste 2,20 meter hoog.
De toegangen in de omheining moeten zoveel mogelijk afgesloten zijn. Een geopende toegang moet onder voortdurend toezicht staan.
- 11.3 Apparatuur, tanks, leidingen en leidingondersteuning die aan een wegwijding zijn gelegen moeten, indien bij aanrijding een voor de omgeving gevaarlijke situatie kan ontstaan, zijn beschermd door vangrails of een gelijkwaardige constructie.

12. OPSLAGTANKS EN TANKPUTTEN

- 12.1** Bovengrondse opslagtanks en tankputten moeten voldoen aan de richtlijn "Vloeibare aardolieproducten, bovengrondse opslag kleine installaties" van de Commissie Preventie en Rampen door Gevaarlijke Stoffen, eerste druk 1985, nummer CPR 9-2 met uitzondering van de hoofdstukken 3.1 (behoudens 3.1.4), 3.9 en 3.10 .
- 12.2** Opslagtanks, alsmede het toebehoren, moeten zijn ontworpen en vervaardigd volgens de "Regels voor toestellen onder druk", vigerend tijdens het vervaardigen van de opslagtanks en het toebehoren. Genoemde opslagtanks moeten door de Dienst voor het Stoomwezen op ontwerp zijn beoordeeld en onder toezicht van deze dienst of een door deze dienst aangewezen of aanvaarde andere instantie zijn vervaardigd en zijn goedgekeurd.

13. ELEKTRISCHE INSTALLATIES

- 13.1 De ligging van de in de grond gelegde kabels moet duidelijk op tekening zijn vastgelegd. Alvorens graafwerkzaamheden worden begonnen, moeten de bedoelde tekeningen worden geraadpleegd en de ligging duidelijk worden gemarkeerd.
- 13.2 De verlichting moet zodanig zijn dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en bij duisternis werkzaamheden kunnen worden verricht. Voor de verlichting, noodzakelijk voor de veiligheid, moet steeds een reserve energiebron onafhankelijk van de normale stroomvoorziening beschikbaar zijn.
- 13.3 De elektrische installatie moet ten minste voldoen aan de tijdens de bouw van de installatie vigerende normen NEN 1010, NEN 1041 en NEN 3410.

14. MELDINGEN

- 14.1 Van elk ongewoon voorval dat zich voordoet of heeft voorgedaan binnen de inrichting en dat (mogelijk) een gevaarlijke situatie buiten de inrichting, grotere overlast buiten de inrichting of grotere milieugevolgen kan veroorzaken, moet onmiddellijk doch uiterlijk binnen vijftien minuten aangifte worden gedaan bij het Regionaal Verbindingscentrum via het Centraal Incidenten Nummer (CIN).
De direct omwonenden en buurtbedrijven waarvoor bovengenoemde gevolgen van belang zouden kunnen zijn moeten onmiddellijk worden gewaarschuwd. Er moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen die het gevaar opheffen of, voor zover dit niet mogelijk is, het gevaar zoveel mogelijk beperken. Met de buurtbedrijven die gevaar lopen alsmede met de CMRK moet regelmatig contact worden gehouden zolang het gevaar bestaat.
- 14.2 Van elk ongewoon voorval dat zich voordoet of heeft voorgedaan binnen de inrichting met (mogelijk) kleinere/beperkte overlast buiten de inrichting of kleinere milieugevolgen moet binnen vijftien minuten melding worden gedaan aan de CMRK.
- 14.3 Van elke voorzienbare bedrijfsactiviteit die (mogelijk) overlast buiten de inrichting of nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken moet vooraf aangifte worden gedaan bij de Centrale Meld-en Regelkamer van de DCMR.
- 14.4 De vergunninghouder dient de bepalingen van de voorgaande meldingsvoorschriften te verwerken in interne bedrijfsinstructies.
Deze bedrijfsinstructies dienen binnen twee maanden na vergunningverlening ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de directeur van de DCMR. Omtrent de typen te melden voorvallen kan de directeur voornoemd nadere eisen stellen.
- 14.5 Onverminderd het gestelde in voorschrift 14.1 moet iedere brand onmiddellijk worden gemeld aan de brandweer via het CIN.
- 14.6 Van elk ongeval met een systeem, drukvat, pijpleiding of verticale bovengrondse opslagtank alsmede het toebehoren, dat/die onder toezicht is gebracht van de Dienst voor het Stoomwezen moet onmiddellijk melding worden gedaan aan de Dienst voor het Stoomwezen.

15. BRANDVEILIGHEID

15.1 Uiterlijk 3 maanden voor de ingebruikname van de inrichting dient aan de directeur van de DCMR een brandveiligheidsplan te worden toegezonden, waarin de door de vergunninghouder verder te treffen preventieve, preparatieve en repressieve maatregelen en voorzieningen ter bestrijding van brand zijn opgenomen.

Het plan moet door de commandant van de gemeentelijke brandweer schriftelijk zijn goedgekeurd. Het goedgekeurde brandveiligheidsplan maakt deel uit van deze vergunning.

De vergunninghouder dient te voldoen aan de eventueel te stellen nadere eisen van de directeur van de DCMR ten aanzien van de te treffen maatregelen en voorzieningen. Deze nadere eisen zullen, indien van toepassing, binnen 2 maanden na ontvangst van het voornoemde rapport door de directeur worden vastgesteld

15.2 Het in voorschrift 15.1 genoemde plan dient in elk geval de volgende onderdelen te omvatten.

- Beschrijving en onderbouwing van de gehanteerde brandveiligheidsfilosofie.
- Een opsomming van de installaties, leidingen en tanks die brandbevorderende, brandgevaarlijke en/of toxische stoffen bevatten.
- Indicatie van de grootste gevaren binnen de inrichting
- Beschrijving en onderbouwing van de voorzieningen die daarbij zijn getroffen om in een zo vroeg mogelijk stadium een brand te detecteren en te blussen.
- Omschrijving en onderbouwing van het grootst mogelijke brandscenario, de bestrijdingstactiek en de daarop afgestemde bluswatercapaciteitsberekening.
- Ontwerpgegevens van de aangebrachte stationaire blussystemen
- Tekeningen van de inrichting en de installaties waarmee inzichtelijk gemaakt wordt waar de blussystemen zijn aangebracht.
- Wie verantwoordelijk is voor het goed functioneren en in goede staat verkeren van de brandveiligheidsvoorzieningen.
- Wie verantwoordelijk is voor het organiseren van oefeningen in het gebruiken van de aanwezige veiligheidsvoorzieningen.
- Een beschrijving van de noodorganisatie.
- Een beschrijving van de gehanteerde gevarencategorie-indeling, gerelateerd aan de vigerende norm NEN10079-10.

- 15.3 In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimtes, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Het bedrijf in casu de bedrijfsleiding dient zich er van te hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar. Ter plaatse dient een schriftelijk bewijs aanwezig te zijn dat bedoelde werkzaamheden zijn toegestaan, of geregistreerd bij de controlekamer.
- 15.4 Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de vigerende Nederlandse norm NEN 3011. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang van het terrein van de inrichting en op brandgevaarlijke plaatsen zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.
- 15.5 In de inrichting moet te allen tijde ten minste één bevoegd persoon aanwezig zijn die ter zake kundig is om in geval van een onveilige situatie direct de vereiste maatregelen te treffen.
- 15.6 Op een centraal punt binnen de inrichting (bij voorkeur bij de portier) moeten de volgende actuele gegevens aanwezig zijn:
- een overzichtstekening van de inrichting met de aanwezige gebouwen, (proces-) installaties, opslageenheden en relevante leidingen;
 - een tekening waarop de plaats van de bluswaterleidingen, brandkranen, monitoren, blokafsluiters, bluswateraansluitingen en andere aanwezige blussystemen en de ter zake dienende gegevens omtrent capaciteit en druk zijn aangegeven;
 - een overzicht van de aanwezige gevaarlijke stoffen (die van invloed kunnen zijn op een eventuele repressieve inzet) met hun aard en de heersende drukken en temperaturen;
 - een overzicht van voorzieningen in / op de installaties;
 - een actueel intern noodplan (P-blad 196 als basis).
- 15.7 Bij aankomst van de brandweer in geval van een noodsituatie moet de bevelvoerder onmiddellijk in bezit kunnen worden gesteld van de in voorgaand voorschrift genoemde gegevens.
- 15.8 Iedere werknemer en / of aannemer binnen de inrichting moet bekend zijn met de algemene veiligheidsvoorschriften, het praktisch gebruik van kleine blusmiddelen en de voorschriften in geval van noodsituaties.
- 15.9 Alle brandbestrijdingsmiddelen moeten doelmatig en bedrijfszeker zijn, onbelemmerd bereikt kunnen worden en steeds onmiddellijk gebruikt kunnen worden.

- 15.10 Ten minste eenmaal per jaar moet een inspectie worden gehouden, waarbij de brandbestrijdingsmiddelen en de brandalarmeringsapparatuur op hun gebruiksgereedheid worden gecontroleerd. De resultaten van deze inspectie moeten worden vastgelegd in een register dat ten minste twee jaar bewaart dient te blijven.
- 15.11 Ongeacht de mogelijke brandscenario's moet de capaciteit van het bluswatersysteem op elke plaats binnen de inrichting ten minste 180 m³/u bedragen, te leveren door twee naast elkaar gelegen brandkranen.
- 15.12 De doorlaat van een brandkraan moet ten minste 80 mm bedragen. Op een brandkraan moeten ten minste twee aansluitmogelijkheden aanwezig zijn. Elke aansluiting moet zijn voorzien van bijbehorende afsluiters met een doorlaat van ten minste 67 mm, voorzien van een Storz-koppeling met een nokafstand van 81 mm. Indien op de brandkraan afsluiters met een doorlaat van 110 mm aanwezig zijn, dient de nokafstand van de Storz-koppeling 115 mm te bedragen.
- 15.13 De bluswaterleiding moet zijn uitgevoerd als ringleiding; door middel van blokafsluiters moet deze in secties kunnen worden ingedeeld. Op onderlinge afstand van 50 tot 70 meter dienen bovengrondse brandkranen te zijn aangebracht. De bluswaterleiding en de brandkranen moeten zodanig zijn uitgevoerd dat er geen bevroering kan plaatsvinden.
- 15.14 Dragende constructies en/of installaties die ten gevolge van hittestraling kunnen falen en uitbreiding van een ontstane brand kunnen veroorzaken, dienen tegen falen te worden beschermd. Dit kan door middel van koeling en/of door brandwerende bekleding aan te brengen. De technische integriteit van de constructie dient gewaarborgd te blijven.

Beroep

Voor de mogelijkheid van het indienen van beroep en een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening wijzen wij op de betreffende tekst in de bijgevoegde kennisgeving.

Verzoek om schadevergoeding

Wij wijzen vergunninghouder erop dat, indien hij zich voor kosten ziet gesteld dan wel schade lijdt die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoren te blijven, Gedeputeerde Staten hem, voor zover niet op andere wijze in een redelijke vergoeding is of kan worden voorzien, een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding kunnen toekennen.

Een verzoek daartoe kan bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, p/a DCMR Milieudienst Rijnmond, Postbus 843, 3100 AV Schiedam, worden ingediend.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,

ir. H.H.J.M. Goumans,
directeur van de directie Water en Milieu.

Verzonden:

- **Een exemplaar van deze beschikking is gezonden aan:**
- Rotterdam Energy Company Ltd, Petroleumweg 30,
3196 KD Vondelingenplaat- Rotterdam;
- de Inspectie Milieuhygiëne Zuid-West, Postbus 5312, 2280 HH Rijswijk;
- Burgemeester en Wethouders van Rotterdam, Postbus 70016,
3000 KV Rotterdam;
- Burgemeester en Wethouders van Delft, Schipluiden, De Lier, Maasland, Maassluis,
Vlaardingen, Schiedam, Rozenburg, Brielle, Bernisse, Spijkenisse, Korendijk, Oud-
Beijerland, Albrandswaard, Barendrecht en Binnenmaas;
- de deelgemeenten Hoogvliet en Pernis;
- de commandant van de brandweer te Rotterdam, Kleinpolderplein 3-5,
3042 CE Rotterdam;
- Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam;
- de directeur van de Arbeidsinspectie, Postbus 9580, 3007 AN Rotterdam;
- Zuidhollandse Milieufederatie, G.W. Burgerplein 5, 3201 AS Rotterdam;
- Nerefco (BP/Texaco joint venture) B.V., Postbus 1033, 3180 AA Rozenburg.

Aan
Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland
Dienst Water en Milieu
Afdeling Algemeen Beleid & Coördinatie
T.a.v. de heer J.J. Meijer
Postbus 90602
2509 LP DEN HAAG

AFSCHRIJF

Contactpersoon
drs. P.H. Borgerding/C.W.M. Emmen

Doorkiesnummer
(010) 402 66 81/66 71

Datum
22 MAART 2001

Bijlage(n)
1 (in tweevoud)

Ons kenmerk
AWU/2001.3438

Uw kenmerk

Onderwerp
2^e Petroleumhaven & Nieuwe Maas; Coördinatie Wet Milieubeheer (Wm);
aanvraag om een vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)
en de Wet op de waterhuishouding (Wwh) van Rotterdam Energy Company Ltd.
Inschrijfnummer 15506.

Geachte heer Meijer,

Naar aanleiding van de hierboven vermelde aanvraag zend ik u hierbij (in tweevoud)
de ontwerp-beschikking, met het verzoek voor de verdere verzending en
terinzagelegging zorg te dragen.

U heeft de gelegenheid een eventueel advies ten aanzien van het ontwerp aan mij uit te
brengen vóór het verstrijken van de termijn voor het indienen van bedenkingen.

Hoogachtend,
DE STAATSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
DE HOOFDINGENIEUR-DIRECTEUR,
namens deze,
het hoofd van de Hoofdgroep Waterkwaliteit,

J. Jelsma
ir. J. Jelsma.

SMI
3065

Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat van Zuid-Holland Directie Zuid-Holland	
Datum	29 MAART 2001
Tijdschrift	3001/3275
Uitsluitingsnummer	2001/11310
Handtekening	<i>abc evl</i>
KCE	

AFSCHRIFT

Datum

Nummer

AWU/2001.

Onderwerp

Ontwerp-beschikking.

Inhoudsopgave

1. Aanhef
2. Overwegingen
 - 2.1 Inleiding
 - 2.2 Omschrijving
 - 2.3 Afvalwatersituatie versus wettelijk kader en beleid
 - 2.4 De te stellen vergunningvoorschriften
 - 2.5 Bedenkingen en adviezen
 - 2.6 Coördinatie Wet milieubeheer
 - 2.7 Verlening onder voorschriften
3. Besluit
4. Voorschriften
5. Ondertekening
6. Mededelingen
7. Overzicht aan te vragen goedkeuringen en te verrichten meldingen
8. Bijlagen

1. *Aanhef*

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat beschikt op grond van de volgende overwegingen op de aanvraag van Rotterdam Energy Company Ltd.

(verder te noemen RECL), Petroleumweg 30, 3196 KD te Vondelingenplaat Rt, van 2 oktober 2000, om:

- een vergunning ingevolge de Wet op de waterhuishouding (Wwh) voor het onttrekken van water uit de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas;
- een vergunning ingevolge artikel 1, eerste lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) voor het brengen van afvalstoffen, verontreinigende- of schadelijke stoffen, via de bedrijfsriolering, in het oppervlaktewater van de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas. Deze (afval)stoffen zijn afkomstig van een warmtekrachtcentrale.

De aanvraag is op 2 oktober 2000 ontvangen en in behandeling genomen onder nummer 15506.

Aanvullende gegevens zijn per brief op 13 november 2000 en op 20 februari 2001 ontvangen en ingeschreven onder nummer 14454/2000 resp. 2269/2001.

2. Overwegingen

2.1 Inleiding

2.1.1 Algemeen

De aanvraag heeft betrekking op het lozen van koel- en afvalwater via de bedrijfsriolering op en het onttrekken van oppervlaktewater uit de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas, door de nieuw op te richten warmte-/krachtcentrale.

Tegelijk met deze aanvraag ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en de Wet op de waterhuishouding, is een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer bij Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland.

Ten tijde van het opstellen van de ontwerp-beschikking en de definitieve beschikking is nog niet bekend waar het inname- en lozingspunt van het bedrijf zullen worden gesitueerd. Zowel de 2e Petroleumhaven (meest waarschijnlijke) of de Nieuwe Maas zijn mogelijke opties. Wel staat vast dat er gebruik gemaakt wordt van één lozingspunt. Voor de milieugevolgen en de te stellen voorschriften heeft deze voorlopige onduidelijkheid met betrekking tot de locatie van het inname- en lozingspunt, gezien de aard en de omvang van de lozing, geen consequenties. In de beschikking wordt een voorschrift opgenomen waarin de vergunninghouder ter goedkeuring bij de waterbeheerder, zes maanden voor de lozing aanvangt, een plattegrond tekening dient te overleggen. Op deze tekening behoort ondermeer te worden aangegeven waar zich het inname- en lozingspunt water bevinden.

Gelet op het bepaalde in artikel 7.2, eerste lid van de Wet milieubeheer is een Milieu Effect Rapport (MER) opgesteld. Het MER vormt een integraal onderdeel van de aanvraag. In het MER zijn alternatieven onderzocht voor de uitvoering van de beoogde bedrijfsactiviteiten en de daarmee samenhangende milieu-effecten. Voor wat betreft het wateraspect betreft de voorgenomen activiteit ondermeer de lozing van koelwater vanuit een koelsysteem met een hybride koeltoren en het gebruik van hypochloriet (chloorbleekloog) als aangroeibestrijdingsmethode. Voor deze activiteiten zijn een aantal alternatieven onderzocht. Gelet op de uitwerking en motivering in het MER kan worden ingestemd met de voorgestelde methoden voor lozing van koelwater en de aangroeibestrijdingsmethode.

Het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland draagt zorg voor de gecoördineerde behandeling van het MER en de aanvragen tot vergunning

De Commissie voor de milieu-effectrapportage heeft bij brief van 1 februari 2001 een positief toetsingsadvies over de inhoud van het MER uitgebracht. De Commissie is van mening dat dit MER zich positief onderscheidt door de heldere, toegankelijke samenvatting, de goede leesbare, algemene overzichtstabel (S.3) en informatieve, reële compositiefoto's vanuit relevante posities.

2.1.2 Bedrijfsactiviteiten

De voorgenomen activiteit betreft het bouwen en het bedrijven van een aardgasgestookte warmte-/krachtcentrale welke stoom zal produceren voor levering aan de petrochemische industrie en elektriciteit voor de levering aan de Nederlandse elektriciteitsmarkt. Tevens kan warm water worden geleverd voor stadsverwarming. De eerste jaren van productie zal circa 75 ton stoom per uur, gedurende 5 maanden per jaar worden geleverd.

In volgende jaren kan dit worden uitgebreid naar 350 ton stoom per uur. De netto elektrische capaciteit zal ongeveer 800 Mw_e bedragen. De stoom-/warmtelevering bedraagt maximaal 300 MW_{th} en de mogelijke warmwaterlevering bedraagt maximaal 200 MW_{th}. Voor de koeling van het opgewarmde oppervlaktewater, dat zal worden geloosd op de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas, wordt gebruik gemaakt van een hybride koeltoren.

Volledigheidshalve wordt voor een uitvoerige beschrijving van de bedrijfssituatie verwezen naar hoofdstuk 2 van de aanvraag.

2.1.3 Emissies

Bij het genereren van elektriciteit en stroom komt koel- en afvalwater vrij. Dit water wordt geloosd via 1 lozingspunt op de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas.

Het via lozingspunt 1 te lozen afvalwater bestaat uit:

- koeltorenspluis;
- gedemineraliseerd spuiwater afkomstig van de demineralisatie-installatie (regeneratiewater);
- mogelijk verontreinigd afvalwater afkomstig van het laboratorium;
- mogelijk ten gevolge van de bedrijfsvoering verontreinigd hemelwater;
- spoel-, lek- en schrobwater, afkomstig van de gebouwen, pompen en mechanische werkplaats;
- huishoudelijk afvalwater;
- bluswater (schoon en mogelijk verontreinigd).

De afvalwaterstromen zijn schematisch in figuur 2.4 van de vergunningaanvraag weergegeven.

2.2 Omschrijving

2.2.1 Bedrijfsafvalwater

2.2.1.1 Koelwater

Binnen de inrichting wordt gebruik gemaakt van een hybride koeltoren voor de koeling van het koelwater afkomstig van de condensor. Het koelwater wordt betrokken uit het oppervlaktewater van de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas. Vanuit de koeltoren wordt een deel van het koelwater op het oppervlaktewater gespuid.

RECL loost met het koelwater een warmtelast van ongeveer 5 MW. In totaliteit wordt maximaal 1800 m³/uur oppervlaktewater onttrokken en 250 m³/uur (koelwater) geloosd.

De lozingstemperatuur is maximaal 35°C. Voor uitzonderlijke omstandigheden wordt 40°C aangevraagd. Indien deze omstandigheden zich voordoen zal dit onmiddellijk aan de waterbeheerder worden gemeld.

Aan het oppervlaktewater dat gebruikt wordt als koelwater wordt hypochloriet gedoseerd.

2.2.1.2 *Ketelspuiwater*

Ketelspuiwater wordt als suppletiewater aan het koelwater toegevoegd. Het ketelspuiwater bestaat uit water afkomstig van de afgassenketel waar het uit de ketel wordt afgevoerd om te voorkomen dat zoutconcentraties zich in de ketel ophopen. Het betreft een hoeveelheid van circa 5 m³/uur. Aan deze afvalwaterstroom zijn chemicaliën toegeleverd om roestvorming te voorkomen. Tevens wordt ten behoeve van onderhoudswerkzaamheden jaarlijks circa 100 m³ ketelwater geloosd. Dit ketelwater wordt afgevoerd en opgevangen in het neutralisatiereservoir, waaruit het vervolgens op het oppervlaktewater wordt geloosd.

2.2.1.3 *Demi-installatie*

Er wordt regeneratiewater afkomstig van de ionenwisselaars op het oppervlaktewater geloosd. Het betreft een hoeveelheid van 235 m³/uur. Bij het regeneratieproces worden de chemicaliën gebruikt. Deze chemicaliën kunnen als verontreiniging in het te lozen regeneratiewater voorkomen.

2.2.1.4 *Laboratoriumafvalwater*

Het laboratoriumafvalwater bestaat uit water welke is gebruikt voor het uitvoeren van standaardanalyses. Het eerste spoelwater, met daarin koolwaterstoffen welke voor metingen worden gebruikt, wordt apart verzameld en als gevaarlijk afval door een erkend inzamelaar afgevoerd. Het overige laboratoriumafvalwater wordt via de bedrijfsriolering op het oppervlaktewater geloosd. Het betreft een hoeveelheid van 1000 m³ op jaarbasis.

2.2.1.5 *Schrob-, lek- en spoelwater*

Het schrob-, lek- en spoelwater afkomstig van de gebouwen, pompen en de mechanische werkplaats kan verontreinigd zijn met olie. In verband hiermee wordt het schrob-, lek- en spoelwater door een olieafscheider van voldoende capaciteit geleid. Olie wordt in het effluent van schrob-, lek- en spoelwater echter niet verwacht.

2.2.2 *Overig afvalwater*

2.2.2.1 *Hemelwater*

Jaarlijks wordt circa 3750 m³ mogelijkwerwijs door bedrijfsactiviteiten verontreinigd hemelwater afkomstig van het gebied met procesinstallaties geloosd. Dit hemelwater kan verontreinigd zijn met olie en wordt derhalve geloosd na door een olieafscheider van voldoende capaciteit te zijn geleid. Er wordt niet door bedrijfsactiviteiten verontreinigd hemelwater, afkomstig van daken van gebouwen en verharde terreinen geloosd. De lozing van dit hemelwater is niet vergunningplichtig. Aangezien de lozing hiervan gezamenlijk met ander afvalwater plaatsvindt, zal dit hemelwater wel in de voorschriften worden opgenomen.

2.2.2.2 *Huishoudelijk en daarmee vergelijkbaar afvalwater*

Er wordt huishoudelijk en daarmee vergelijkbaar afvalwater afkomstig van de sanitaire voorzieningen voor 20 personen op het oppervlaktewater geloosd. Dit afvalwater wordt door een septictank van voldoende capaciteit geleid.

2.2.2.3 *Bluswater*

Bluswater dat mogelijk verontreinigd is met olie, wordt via een olieafscheider op de bedrijfsriolering geloosd. De olieafscheider heeft een capaciteit van 360 m³/uur. Overige verontreinigingen komen niet in het bluswater voor. Derhalve worden ten aanzien van het te lozen bluswater geen voorschriften in deze beschikking opgenomen en kan met de mogelijke lozing worden ingestemd.

2.2.3 *Preventieve en procesgeïntegreerde maatregelen*

Verontreiniging van afvalwater kan voor een deel worden voorkomen door de toepassing van good-housekeeping. Vooral bij afvalwaterstromen die ontstaan door reinigingsactiviteiten is dit het geval. In het algemeen is in deze vergunning een voorschrift opgenomen dat voorziet in het toepassen van good-housekeeping en het voorkomen van verontreinigingen.

2.2.4 *Zuiveringstechnische voorzieningen*

Het afvalwater, behoudens het huishoudelijk afvalwater, wordt rechtstreeks geloosd. Naast de septictanks en de olieafscheider bevinden zich op het bedrijfsterrein geen verdere zuiveringstechnische voorzieningen.

2.3 *Afvalwatersituatie versus wettelijk kader en beleid*

2.3.1 *Algemeen waterkwaliteitsbeleid*

In het Nationaal Milieubeleidsplan 3 en de Vierde Nota Waterhuishouding is aangegeven wat de huidige milieubelasting is en welke milieukwaliteit binnen welke termijn wordt nagestreefd. In de Derde Nota Waterhuishouding (NW3) is het integraal waterbeheer en de watersysteembenadering uitgewerkt en vertaald in concrete maatregelen.

De Vierde Nota Waterhuishouding (NW4) verwijst voor de uitgangspunten van het emissiebeleid voor water naar het Indicatief Meerjarenprogramma Water 1985 - 1989 (IMP-Water). De leidende principes van het emissiebeleid zijn: vermindering van de verontreiniging en het stand-still-beginsel.

Deze uitgangspunten worden in de NW4 ook voor de langere termijn van groot belang geacht.

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieufweging en meer aandacht voor prioritering.

Met het voorgestelde korte termijnbeleid wordt ernaar gestreefd voor zoveel mogelijk stoffen de minimumkwaliteit, zijnde het maximaal toelaatbaar risiconiveau (MTR), te realiseren. Het verwaarloosbaar risiconiveau (VR) geldt daarbij als streefwaarde voor de lange termijn (2010). Het uiteindelijke doel is streven naar nullozing voor milieuvreemde stoffen in 2025.

Afhankelijk van de aard en schadelijkheid van de stoffen wordt toepassing van de best uitvoerbare techniek (BUT) en de best bestaande techniek (BBT) als inspanningsbeginsel gehanteerd bij de bepaling of voldaan wordt aan de toepassing van de stand der techniek.

Voor nieuwe lozingen of bij toename van bestaande lozingen vindt op grond van het tweede hoofduitgangspunt van beleid nog een toetsing aan het stand-still-beginsel plaats. Ook bij dit beginsel wordt onderscheid gemaakt tussen zwarte lijststoffen en de overige stoffen. Op grond van het stand-still-beginsel kunnen aanvullende eisen noodzakelijk zijn, bovenop de eisen welke voortvloeien uit de emissieaanpak of de waterkwaliteitsaanpak.

2.3.2 *Lozing op riolering versus oppervlaktewater*

Het beleid is erop gericht alle ongezuiverde, dan wel onvoldoende gezuiverde lozingen op oppervlaktewater, te beëindigen door het afvalwater via de gemeentelijke riolering naar een communale afvalwaterzuiveringsinrichting (awzi) af te voeren en nieuwe lozingen op Rijkswater niet toe te staan, indien er riolering aanwezig is dan wel indien de waterkwaliteitsdoelstellingen dit niet toestaan. De lozingen die in aanmerking komen voor aansluiting op de riolering betreffen laboratoriumafvalwater, mogelijk verontreinigd hemelwater afkomstig van het gebied met de procesinstallaties, huishoudelijk afvalwater en schrob-, lek- en spoelwater.

De lozing van vorengenoemde afvalwaterstromen zal vooralsnog plaatsvinden op oppervlaktewater, omdat in Pernis nog geen gemeentelijke riolering is aangelegd. Omtrent de aanleg van riolering in Pernis vindt overleg plaats met de Gemeente Rotterdam. Wanneer de gemeenteriolering is gerealiseerd dient RECL de bovengenoemde afvalwaterstromen hierop aan te sluiten. Het is derhalve raadzaam hier tijdens de aanlegfase rekening mee te houden (onder andere bij de aanleg van de terreinriolering). Tot het moment van aansluiting op de gemeenteriolering zal het huishoudelijk afvalwater moeten worden geloosd via een septictank.

2.3.3 *Koelwater*

De ABK-richtlijnen (geadviseerd door de Algemene Beraadgroep Koelwater) vormen de leidraad voor de vergunningverlener voor het stellen van eisen aan de lozingen van warmte. De door de ABK opgestelde richtlijnen, welke zijn opgesteld voor koelwatersystemen op basis van doorstroomkoeling, komen neer op de volgende eisen:

- De maximale temperatuur van het koelwater in het koelwatersysteem mag maximaal 30°C bedragen;
- De maximale temperatuursprong in het koelwatersysteem is gelimiteerd tot 7°C in de zomer en 15°C in de winter. In de tussenliggende periode geldt een geleidelijke overgang.

Voor koeltorens kan hiervoor van worden afgeweken. Daarnaast gelden ook nog richtlijnen met betrekking tot de omvang van de warmtelozing. Voor getijderivieren betekent dit dat er maximaal 3°C mag worden opgewarmd boven de natuurlijke temperatuur gemiddeld over het dwarsprofiel van de rivier, direct na de uitlaat van de centrale, gemiddeld over een getijperiode.

2.3.4 *Toetsing huidige situatie aan preventie en BUT/BBT per deelsroom*

Bij de toepassing van koelwater door de toepassing van een hybride koeltoren is alleen de maximum temperatuur van belang. De omvang van de warmtelozing (5 MW_{th}) is beperkt. Op de maximum temperatuur wordt in paragraaf 2.4.1.1 verder ingegaan. Het afvalwater is beperkt verontreinigd door toevoegen van chemicaliën en als gevolg van schoonmaakwerkzaamheden.

2.4 Overwegingen met betrekking tot de te stellen vergunningvoorschriften

2.4.1 Voorschriften ten aanzien van de lozing per deelstroom

2.4.1.1 Koelwater

Ter bescherming van het aquatisch leven in het voor koeldoeleinden ingetrokken oppervlaktewater zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van de maximale lozingstemperatuur. In de aanvulling op de aanvraag wordt aangegeven waarom 40°C als maximale lozingstemperatuur wordt aangevraagd.

Gezien een gelijksoortig koelwatersysteem bij een ander bedrijf in de regio en de buitenluchttemperatuur wordt verwacht dat een temperatuur van 35°C niet zal worden overschreden. Deze eis zal daarom worden gesteld bij het lozingspunt, na menging met het overige afvalwater.

Tegen het gebruik van de aan het koelwater toe te voegen chemicaliën bestaat naar aard en hoeveelheid vooralsnog geen bezwaar. Aangevraagd wordt een dosering van maximaal 175 kg hypochloriet gedurende één uur per dag of een dosering van maximaal 350 kg hypochloriet gedurende twee uur per dag. De dosering zal zodanig plaatsvinden dat de concentratie hypochloriet voor de condensor maximaal 0,5 mg/l bedraagt. In deze beschikking is een eis gesteld aan het vrij chloorgehalte dat zich in een willekeurig steekmonster bij het lozingspunt mag bevinden.

Tevens zal worden voorgeschreven dat onderzoek wordt verricht naar een optimalisering van het gebruik van hypochloriet bijvoorbeeld door het sluiten van de koeltoren gedurende het doseren van het hypochloriet.

2.4.1.2 Ketelspuiwater

Tegen het gebruik van chemicaliën bij stoombereiding bestaat vooralsnog geen bezwaar. Ten tijde van de aanvraag was het nog niet duidelijk welke chemicaliën worden toegepast voor het conditioneren van het ketelwater. In deze beschikking is een voorschrift opgenomen dat de te gebruiken chemicaliën naar aard en hoeveelheid schriftelijk de goedkeuring van de waterbeheerder moeten hebben alvorens deze in gebruik genomen kunnen worden. Voor het overige bestaat er geen bezwaar tegen het lozen van het ketelwater.

2.4.1.3 Demi-installatie

Tegen het gebruik van chemicaliën bij het regeneratieproces bestaat vooralsnog geen bezwaar. In deze beschikking is een eis gesteld aan de pH-waarde van het te lozen demiwater in een willekeurig steekmonster.

2.4.1.4 Laboratoriumafvalwater

Het beleid ten aanzien van laboratoriumafvalwater, waarop zal worden getoetst, wordt overgenomen uit het CUWVO-rapport 'Afvalwaterproblematiek van laboratoria'. In de vergunning wordt derhalve voorgeschreven dat RECL een plan inzake 'good laboratory practice' dient voor te leggen aan de waterbeheerder. In dit plan dient aandacht te worden besteed aan interne voorschriften, maatregelen en voorzieningen die het bedrijf treft om de verontreiniging van het oppervlaktewater tegen te gaan. Het plan dient daarbij in te gaan op het apart opvangen en gescheiden afvoeren van afvalstoffen, verontreinigende vloeistoffen en oplosmiddelen alsmede het waar mogelijk terughouden van de overige verontreinigende afvalstromen.

2.4.1.5 *Schrob-, lek- en spoelwater*

Tegen het gebruik van aan schrob-, lek- en spoelwater toe te voegen biologisch afbreekbare reinigingsmiddelen bestaat vooralsnog geen bezwaar. Dit afvalwater wordt door een olieafscheider geleid. Olie wordt in het effluent niet verwacht. Derhalve wordt geen eis opgenomen.

2.4.1.6 *Huishoudelijk afvalwater en daarmee vergelijkbaar afvalwater*

Het huishoudelijk afvalwater (en daarmee vergelijkbaar afvalwater) wordt op het oppervlaktewater geloosd via een septictank. Voor het gebruik van de septictank zijn voorschriften opgenomen.

2.4.1.7 *Wijzigingen in toepassing van chemicaliën*

In deze beschikking zal worden voorgeschreven dat wijzigingen van de chemicaliën welke worden toegepast in het koelwater en het ketelwater alsmede ten behoeve van het reinigen van de turbines en de demi-installatie, naar aard en hoeveelheid de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder moeten hebben.

2.4.1.8 *Evaluatie van het MER*

MER-evaluatie is wettelijk verplicht op grond van artikel 7.39 van de Wet milieubeheer. Binnen Rijkswaterstaat wordt het principe van selectieve-evaluatie toegepast. Dit houdt in dat een MER enkel geëvalueerd wordt als dit een meerwaarde oplevert. Deze meerwaarde kan worden uitgedrukt in de functies die een MER kan vervullen. MER-evaluatie kan drie functies vervullen: controlefunctie, kennisfunctie en communicatiefunctie.

De controlefunctie heeft tot doel na te gaan of de werkelijke milieu-effecten overeenstemmen met de voorspelde effecten in het MER. Indien de werkelijke effecten groter zijn dan voorspeld, zullen aanvullende maatregelen getroffen moeten worden. In de vergunningvoorschriften zijn diverse voorschriften opgenomen ten aanzien van monitoring van emissies en immissies. De controlefunctie van evaluatie wordt hierdoor volledig ingevuld door de reguliere handhaving van de vergunning.

Hierdoor levert MER-evaluatie geen meerwaarde op in termen van de controlefunctie. De MER levert eveneens in aansluiting op de vergunning in het kader van de Wet milieubeheer geen meerwaarde op ten aanzien van de kennis- en communicatiefunctie.

Gezien het vorenstaande levert een MER-evaluatie bij deze oprichting geen meerwaarde op en behoeft om deze reden niet te worden uitgevoerd.

2.5 *Behandeling van bedenkingen en adviezen*

2.5.1 *Behandeling adviezen naar aanleiding van de aanvraag*

2.6 *Coördinatie ingevolge de Wet milieubeheer*

2.7 *Verlening onder voorschriften*

Gezien de aard en de omvang van de lozing in relatie tot de aard en de omvang van het ontvangende oppervlaktewater bestaan er geen overwegende bezwaren tegen het onder voorschriften verlenen van de gevraagde vergunning.

Gezien de aard en omvang van de onderhavige onttrekking in relatie tot het betreffende oppervlaktewater, bestaan geen overwegende bezwaren tegen het onder voorschriften verlenen van de gevraagde vergunning.

3. *Besluit*

Gelet op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, de Wet op de waterhuishouding, de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht, besluit de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat als volgt:

BESLUIT

aan Rotterdam Energy Company Ltd., hierna te noemen 'de vergunninghouder', een:

- a. vergunning ingevolge de Wvo te verlenen voor het lozen met behulp van een werk van koel- en afvalwater op het oppervlaktewater van de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas, afkomstig van een warmtekrachtcentrale gelegen aan de Petroleumweg 30, 3196 KD te Vondelingenplaat Rotterdam,
- b. vergunning ingevolge de Wwh te verlenen voor het onttrekken van water aan de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas voor een warmtekrachtcentrale gelegen aan de Petroleumweg 30, 3196 KD te Vondelingenplaat Rotterdam,

met de volgende voorschriften:

4. *Voorschriften*

Artikel 1 Begripsbepaling

In deze beschikking wordt verstaan onder:

1. 'De waterbeheerder': de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Zuid-Holland (adres: Boompjes 200, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam);
2. 'het werk': de voorziening die is aangelegd of wordt gebruikt voor de lozing van afvalwater alsmede het onttrekken van oppervlaktewater;
3. 'Maximale concentratie': de concentratie van een stof of som-parameter bepaald in een willekeurig steekmonster, uitgedrukt in mg/l of mg/kg voor olie;
4. 'Afvalwater': het krachtens deze vergunning te lozen water verontreinigd met afval-, schadelijke - of verontreinigende stoffen als bedoeld in artikel 1, lid 1, Wvo;
5. 'Ongewoon voorval': een ongewoon voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater zijn ontstaan of dreigen te ontstaan (hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer).

Artikel 2 Plaatsbepaling

1. Vergunninghouder dient uiterlijk 6 maanden voordat de eerste lozing en/of onttrekking plaatsvindt aan de waterbeheerder te melden waar zich het lozings- en het onttrekkingspunt bevindt.
2. Vergunninghouder dient, uiterlijk één maand voor dat voor de eerste keer water geloosd zal worden dit schriftelijk aan de waterbeheerder te melden.

Artikel 3 Onttrekking oppervlaktewater

Krachtens deze vergunning mag maximaal 1800 m³/uur water uit de Nieuwe Maas dan wel de 2e Petroleumhaven ten behoeve van koel-, schoonmaak- en bluswerkzaamheden alsmede voor de bereiding van demiwater worden onttrokken.

Artikel 4
Afvalwaterstromen

1. Krachtens deze vergunning mogen de volgende afvalwaterstromen via de bedrijfsriolering en vervolgens via lozingspunt 1 op de 2^e Petroleumhaven dan wel de Nieuwe Maas worden geloosd:
 - a. spoel-, lek- en schrobwater, afkomstig van de gebouwen, pompen en mechanische werkplaats;
 - b. gedemineraliseerd spuiwater afkomstig van de demineralisatie-installatie;
 - c. koelwater: zijnde spuiwater van de koeltoren;
 - d. mogelijk verontreinigd afvalwater afkomstig van het laboratorium;
 - e. mogelijk ten gevolge van de bedrijfsvoering verontreinigd hemelwater;
 - f. huishoudelijk afvalwater;
 - g. bluswater (schoon en mogelijk verontreinigd).
2. Het ontwerp, van de ten behoeve van de in het eerste lid genoemde afvalwater alsmede bluswater aan te leggen rioleringssysteem, behoeft de goedkeuring van de hoofdingenieur-directeur.
3. Het in lid 2 bedoelde ontwerp dient tenminste de volgende gegevens te omvatten:
 - een berekening van de capaciteit van het rioleringssysteem en van de olieafscheider;
 - een gedetailleerde tekening van deze systemen met daarop aangegeven de locatie van de lozings-, inname- en meetpunten, alsmede van de olieafscheider.
4. Uiterlijk zes maanden voor de eerste lozing dient de vergunninghouder het in lid 2 bedoelde ontwerp ter goedkeuring bij de hoofdingenieur-directeur in te dienen. De tekening maakt als bijlage 1 deel uit van deze vergunning.

Artikel 5
Olieafscheider

1. De in artikel 4, lid 3 bedoelde olieafscheider dient van voldoende inhoud te zijn. Ander afvalwater dan genoemd in artikel 4 leden f en g, mag niet door de olieafscheider worden geleid.
2. De olieafscheider dient zoveel als dit voor de goede werking noodzakelijk is te worden geledigd. De hierbij vrijkomende afvalstoffen mogen niet op het oppervlaktewater worden geloosd.

Artikel 6
Huishoudelijk afvalwater

1. Het huishoudelijk en daarmee vergelijkbaar afvalwater dient voor de lozing een septictank van voldoende inhoud te doorlopen. Ander afvalwater mag niet door de septictank worden geleid.
2. De septictank dient zoveel mogelijk als voor de goede werking noodzakelijk is te worden geledigd. De hierbij vrijkomende afvalstoffen mogen niet op het oppervlaktewater worden geloosd.

*Artikel 7
Koelwater*

1. Het te lozen koelwater mag een hoeveelheid van 250 m³/uur niet overschrijden.
2. De temperatuur van het te lozen koelwater gemeten in het afvalwater bij het lozingspunt mag de waarde van 35 °C niet overschrijden.
3. Aan het koelwater in het koelsysteem mag een hoeveelheid hypochloriet worden toegevoegd zodanig dat de maximale concentratie aan vrij beschikbaar chloor gemeten in het afvalwater bij het lozingspunt niet meer bedraagt dan 0,2 mg/l.
4. Gedurende één jaar na het in bedrijf nemen van de installatie dient een onderzoek te worden verricht naar de optimalisering van het gebruik van hypochloriet. In dit onderzoek dient met name aandacht te worden besteed aan de mogelijkheid om de spui van de koeltoren te sluiten gedurende het doseren van hypochloriet.
5. Binnen twee maanden na afloop van het onderzoek dient de vergunninghouder schriftelijk verslag uit te brengen aan de waterbeheerder over de resultaten van het in artikel 7, lid 4 genoemde onderzoek.

*Artikel 8
Demiwater*

Spuiwater afkomstig van de demi-installatie mag alleen worden geloosd als de pH-waarde in het te lozen afvalwater bij het lozingspunt tussen de 6 en 9 ligt, gemeten in een willekeurig steekmonster.

*Artikel 9
Laboratoriumafvalwater*

1. Uiterlijk 6 maanden voor de aanvang van de lozing als bedoeld in artikel 4, lid 1, sub d, moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder een plan hebben ingediend dat gericht is op het toepassen van 'good laboratory practise'. Dit om de verontreiniging van laboratoriumafvalwater zoveel mogelijk te beperken.
2. Het in het eerste lid bedoelde plan behoeft de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder en moet in overleg met de waterbeheerder zijn opgesteld.

*Artikel 10
Wijziging chemicaliën*

1. De toe te passen chemicaliën in het ketelwater en het reinigen van de demi-installatie en turbines behoeven naar aard en hoeveelheid de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder.
2. Wijzigingen in het gebruik van chemicaliën behoeven vóór toepassing de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder.
3. Een voorstel voor uitvoering van het in lid 1 gestelde dient uiterlijk zes maanden voor de eerste lozing te zijn ingediend.

Artikel 11
Zorgplicht

Een ieder neemt voldoende zorg voor de kwaliteit van het oppervlaktewater in acht. De zorg houdt in ieder geval in dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater kunnen worden veroorzaakt, verplicht is een dergelijk handelen achterwege te laten voor zover zulks in redelijkheid kan worden gevegd, dan wel alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevegd teneinde die gevolgen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

Artikel 12
Metten en registreren

1. De hoeveelheid en de temperatuur van het te onttrekken water als bedoeld in artikel 3, lid 1 dient te allen tijde te kunnen worden gemeten.
2. Het te lozen afvalwater dient te allen tijde te kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting (met registratie, integratie) en bemonstering ter verzameling van steekmonsters.
3. De vergunninghouder dient met het oog op het in deze vergunning terzake bepaalde de kwaliteit en kwantiteit van het afvalwater en ingenomen oppervlaktewater door meting te bewaken.
4. Eens per jaar dient, binnen 3 maanden na afloop van het betreffende kalenderjaar, opgave te zijn gedaan aan de waterbeheerder van de op het voorafgaande kalenderjaar betrekking hebbende gegevens over de in artikel 7 genoemde parameters.
Tevens dient, in het betreffende kalenderjaar, te worden gerapporteerd over:
 - de diverse gebruikte koel- en ketelwaterchemicaliën;
 - de gehalten aan CZV en zuurstof, alsmede de hoeveelheid warmte (in MW_{th}) in het geloosde koelwater alvorens dit koelwater met het andere afvalwater wordt samengevoegd;
 - de temperatuur van het onttrokken water ten behoeve van het koelwatersysteem.
5. De wijze en frequentie van het te verrichten onderzoek door de vergunninghouder, alsmede de wijze van rapporteren, behoeven de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder.
6. Ontwerp, constructie en plaats van de meet- en bemonsteringsvoorzieningen, alsmede wijzigingen daarin, behoeven de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder.
7. Een voorstel voor uitvoering van het in leden 1 t/m 7 gestelde dient uiterlijk zes maanden voor de eerste lozing te zijn ingediend.

Artikel 13
Ongewone voorvallen

1. Indien als gevolg van een ongewoon voorval nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, dient de vergunninghouder onmiddellijk maatregelen te treffen, teneinde een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen, of te beperken en/of ongedaan te maken.

2. Van een dergelijk ongewoon voorval dient de vergunninghouder onmiddellijk de waterbeheerder in kennis te stellen. De informatie dient te bevatten (zie Wet milieubeheer, artikel 17.2, tweede lid onder a t/m d):
 - de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewater van het voorval te kunnen beoordelen;
 - de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Binnen drie maanden na een dergelijk ongewoon voorval dient de vergunninghouder aan de waterbeheerder gegevens over de maatregelen te verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen (zie artikel 17.2, tweede lid onder e, Wet milieubeheer).

Artikel 14
Contactpersoon

De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene.

Wijzigingen hierin deelt de vergunninghouder binnen veertien dagen mee, onder vermelding van de naam, het adres en het telefoonnummer van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.

5. *Ondertekening*

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
DE HOOFDINGENIEUR-DIRECTEUR,
namens deze,
het hoofd van de Hoofdgroep Waterkwaliteit,

GETEKEND

ir. J. Jelsma.

6. Mededelingen

- A. Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunt u tegen deze ontwerp-beschikking gedurende vier weken (de inzagetermijn) bedenkingen inbrengen over de inhoud van de aanvraag en de ontwerp-beschikking bij de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Zuid-Holland.
De mogelijkheid om te zijner tijd beroep in te stellen tegen het besluit, bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, staat alleen open voor:
- degene die bedenkingen heeft ingebracht tegen de ontwerp-beschikking;
 - degene aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen bedenkingen te hebben ingebracht tegen de ontwerp-beschikking;
 - degene die bedenkingen hebben tegen wijzigingen die bij het nemen van het besluit in de beschikking zijn aangebracht ten opzichte van de tekst van de ontwerp-beschikking;
 - de adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid advies uit te brengen over de ontwerp-beschikking.
- B. Deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruikmaken van de vergunning schadelijden.
- C. Van overdracht van het bedrijf door de vergunninghouder, aan een rechtsopvolger onder algemene of bijzondere titel, dient door laatstgenoemde, binnen 14 dagen na overdracht, mededeling te worden gedaan aan de waterbeheerder.
- D. De genoemde termijn van 8 weken in artikel 4:13 lid 2 Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de in de voorschriften genoemde goedkeuringen of afkeuringen van de waterbeheerder, tenzij in de voorschriften anders is gesteld.

7. Overzicht aan te vragen goedkeuringen en te verrichten mededelingen

- artikel 2, lid 1 : melding locatie lozings- en onttrekkingspunt;
- artikel 2, lid 2 : melding eerste lozing;
- artikel 4, leden 2 en 4 : goedkeuring aan te leggen rioleringsstelsel;
- artikel 7, lid 4 : onderzoek naar afsluiting spui koeltoren tijdens dosering hypochloriet;
- artikel 7, lid 5 : melding resultaten onderzoek artikel 7, lid 4;
- artikel 9, leden 1 en 2 : indienen plan voor 'good laboratory practise';
- artikel 10 lid 1 : melden toe te passen chemicaliën in ketelwater;
- artikel 10, lid 2 : wijzigingen chemicaliën;
- artikel 10, lid 3 : melding te gebruiken chemicaliën;
- artikel 12, lid 4 : monsternamen;
- lid 5 : melding wijze, frequentie en wijze rapportage van onderzoek;
- lid 6 : monsternamen;
- lid 7 : goedkeuring plan monsternamen;
- artikel 13, leden 2 en 3 : melding ongewone voorvallen;
- artikel 14 : melding wijziging contactpersoon.

8. Bijlagen

- Bijlage 1: Tekening bedrijfsriolering en onttrekkings- en lozingspunt
 Bijlage 2: Onderverdeling Wwh/Wvo
 Bijlage 3: Analyse-voorschriften

AWU/2001.

BIJLAGE 1: Behorende bij de beschikking van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van heden, nr. AWU/2001.

Tekening bedrijfsriolering en onttrekkings- en lozingspunt.
In te dienen bij artikel 4, lid 4.

BIJLAGE 2: Behorende bij de beschikking van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van heden, nr. AWU/2001.

Onderverdeling Wwh/Wvo.

- A. De volgende onderdelen betreffen uitsluitend de vergunning krachtens de Wet op de waterhuishouding:
 - a. In het dictum genoemde onder B;
 - b. Artikel 3;
 - c. Artikel 12, eerste lid.

- B. De volgende onderdelen betreffen uitsluitend de vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren:
 - a. In het dictum genoemde onder A;
 - b. Artikel 1, vierde lid;
 - c. Artikel 2, tweede lid;
 - d. Artikel 5;
 - e. Artikel 6;
 - f. Artikel 7;
 - g. Artikel 8;
 - h. Artikel 9;
 - i. Artikel 10;
 - j. Artikel 11;
 - k. Artikel 12, vierde lid.

- C. De niet onder A. en B. genoemde beschikkingsonderdelen betreffen zowel de vergunning krachtens de Wet op de waterhuishouding als de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

BIJLAGE 3: Behorende bij de beschikking van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van heden, nr. AWU/2001.

Analyse-voorschriften.

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor analyse van afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

<i>Stof/parameter</i>	<i>Nummer</i>
Chemisch zuurstofverbruik (CZV)	NEN 6633
Vrij beschikbaar chloor	NEN 6480
Zuurstof	NEN/ISO 5813/Iodometrische methode/Winklertitratie
pH	NPR 6616

Een wijziging in een normblad of voorschrift wordt automatisch van kracht dertig dagen nadat de wijziging door de waterbeheerder ter kennis is gebracht, tenzij binnen die termijn bij de waterbeheerder schriftelijk bezwaar is aangetekend.